

1. І перестали ті троє мужів відповідати Йову, бо він був справедливий в очах своїх.
2. І запалився гнів Елігу, сина Барах'їлового, бузянина, з роду Рамового, на Йова запалився гнів його за те, що той уважав душу свою справедливішою за Бога.
3. Також на трьох приятелів його запалився його гнів за те, що не знайшли вони відповіді, а зробили тільки Йова винним.
4. А Елігу вичікував Йова та їх із словами, бо вони були старші віком за нього.
5. І побачив Елігу, що нема належної відповіді в устах тих трьох людей, і запалився його гнів!
6. І відповів бузянин Елігу, син Барах'їлів, та й сказав: Молодий я літами, ви ж старші, тому то я стримувався та боявся знання своє висловити вам.
7. Я подумав: Хай вік промовляє, і хай розуму вчить многоліття!
8. Справді, дух він у людині, та Всемогутнього подих їх мудрими чинить.
9. Многолітні не завжди розумні, і не все розуміються в праві старі.
10. Тому я кажу: Послухай мене, хай знання своє висловлю й я!

11. Тож слів ваших вичікував я, наставляв свої уші до вашої мудрости, поки справу ви дослідите.

12. І я приглядався до вас, й ось немає між вами, хто б Йову довів, хто б відповідь дав на слова його!

13. Щоб ви не сказали: Ми мудрість знайшли: не людина, а Бог переможе його!

14. Не на мене слова він скеровував, і я не відповім йому мовою вашою.

15. Полякались вони, вже не відповідають, не мають вже слів...

16. Я чекав, що не будуть вони говорити, що спинились, не відповідають уже.

17. Відповім також я свою частку, і висловлю й я свою думку.

18. Бо я повний словами, дух мого нутра докучає мені...

19. Ось утроба моя, мов вино невідкрите, вона тріскається, як нові бурдюки!

20. Нехай я скажу й буде легше мені, нехай уста відкрию свої й відповім!

21. На особу не буду уваги звертати, не буду підлещуватись до людини,

22. бо не вмію підлещуватись! Коли ж ні, нехай зараз візьме мене мій Творець!